

הנחיות פרקליט המדינה	הנחיה מס' 2.1 - מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירות של גרימת מוות בתאונות דרכים
15 נובמבר 1990; 2 ינואר 1994; 1 אוגוסט 2002	עדכון אחרון: ז' באלול התשס"ה, 11 ספטמבר 2005

2.1 מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירות של גרימת מוות בתאונות דרכים

1. תאונות הדרכים הקטלניות הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" קשה וכואבת. על הפרקליטות מוטלת חובה ברורה וחד משמעית להעמיד לדין את האחראים לתאונות קטלניות - כחלק מן המאבק הציבורי בתופעה נוראה זו. בהקשר זה יש להבחין בין שני שיקולים, המחייבים תובע טרם העמידו אדם לדין: דיות הראיות לאישום הספציפי והעניין לציבור.
2. באשר לשיקול הראשון של דיות הראיות, יש לנהוג בתחום זה של תאונות דרכים קטלניות כמו בכל תחום אחר.
פרקליט מחוז יעמיד לדין נהג, שגרם למותו של אדם בעבירה של גרם מוות ברשלנות, רק כאשר הוא סבור, שקיים סיכוי סביר להרשעתו של הנהג בעבירה זו, על פי הראיות שבידו; ובעבירה של הריגה - רק כאשר הוא סבור שיש בראיות סיכוי סביר להרשעה בעבירה זו.
אם נותר ספק אצל פרקליט המחוז ביחס לאשמה או ביחס לטיבה של העבירה שניתן לייחס לנהג, דהיינו, כאשר ספק בעיניו אם קיים סיכוי סביר להרשעה בעבירה המיוחסת לנהג, עליו להימנע מהעמדתו של הנהג לדין באותה העבירה.
3. באשר לשיקול השני של עניין לציבור, בתחום זה של תאונות דרכים קטלניות גובר האינטרס הציבורי של המאבק בנגע תאונות הדרכים. לפיכך, יש להגיש כתבי אישום בעבירה ההולמת את חומר הראיות הקיים, ואין להסתפק בהגשת כתב אישום בעבירה קלה יותר.
4. בהתאם לכך וככלל, יש להעמיד עברייני תנועה לדין, גם כאשר קורבן התאונה הוא אדם קרוב; שהרי טבעה של תופעה זו הוא, שנהג פוגע לא אחת דווקא ביקיריו הנוסעים עימו בכלי רכבו. קיימת חשיבות בהעמדה לדין גם של נהג כזה הן כדי להעביר מסר חד וברור לציבור, באשר לסטנדרט ההתנהגות הראוי בנהיגה בכביש, והן כדי להרחיק את הנהג המסויים מן הכביש, ככל שהעניין נדרש בנסיבות. הנסיבות האישיות תילקחנה בחשבון, ובמידה רבה, במסגרת הטיעונים לעונש.
5. יחד עם זאת, קיימים מקרים, בהם מעבר לפגיעה הקטלנית בבן משפחה, תעלינה נסיבות ייחודיות נוספות - הן נסיבות הקשורות לחשוד והן נסיבות הקשורות לאירוע. כך, למשל, פגיעה חמורה בחשוד עצמו; רשלנות קלה מאוד של הנהג החשוד; רשלנות תורמת משמעותית של צד ג'; חשוד שממילא לא יעשה עוד שימוש ברישיון הנהיגה שלו בשל מצבו, עבר תעבורתי וכיוצ"ב.
בנסיבות כאלה ובדומות ישקול פרקליט המחוז, אם ראוי להסתפק בהעמדה לדין בעבירה של גרם מוות ברשלנות במקום בעבירה של הריגה, או - כאשר המקרה הולם - להימנע מהעמדה לדין.